

Seminář 7.

TVÁŘ

(František Halas)

Františku, vás jediného smím oslovit: Františku. A budu koktat, skřípat, zadrhovat se, mnohonásobně vyšínut: *tvář* pevninou pevnina mysem *ve vykolíkových pláních myšlení* vždy nakonec přikryla odlidštěnou a zděšenou *tvář* průvan života van smrti zmar i rozmar stín trýzně blesk pochybování tak dlouho za cejch *tvář* ačkoli v něm přece - nedořeknu – dávno před příchodem eskader zla *tvář* tápání schoulení do ulity bezmála jediné *tvář* ale veliká slova ohlušovala ticho v nás a *tvář* hlouběji hlouběji bez pomíjivého pozlátka laciných útěch *rozumím čím dál míň* kdežto jiné slynou jepičí vševědoucnosti *tvář* a viděla dál nestydíc se za smrt bez papírové masky sebejistoty častokrát *dokrvava zapálená* dorůstajíc dorůstala k darování *rozkmotřena s krasocití* uhlazovatele zahlazovatele pravd posílajíc *do háje* zlatý věk dětství hledajíc v železném věku ptaní, nedůvěřujíc v mocnost básnění, do výšky padajíc, vás jediného smím oslovit: Františku.